

LANCENDORFER IGNÁC

Gög és Demagóg fia vagyok én

*Gög és Demagóg fia vagyok én
Amit mondok, majd abban hiszek
Osztom az ígét nagyon okén
Az összelopkodott vagyon okán
S kontráznak mind az igricek:
Jól mondod, hurrá, ez fasza!
Melósnak pajszer, parasztnak kasza
S ha eluntátok, majd elmentek haza!*

*Gög és Demagóg fia vagyok én
Néha tudom, hogy mit miért teszek
Elődök példáján, kicsin s nagyokén
Miért okulnék, hisz rájuk is teszek
Dödöghetnek túlképzett váteszek
Ha lovam hátán jó párszor átesek
Az is kevés, hogy tervemet megakassza
Nincs még tele a mega-kassza!*

*Gög és Demagóg fia vagyok én
A Mammon felkent éhes proletárja
Következmény lennék, vagy ok? Én
Nem kérdezem, a válasz ismert rája:
Vörösből kikékölt prolet-árja!
Multi-nemzeti hős, aki bő két
Esztenő alatt megdöntötte a tőkét
Úgy, hogy bátran lefeküdt alája!*

*Gög és Demagóg fia vagyok én
Túlteszek minden konjunktúra zsokén
Nem használ ellenem a pusztaszer
Verecke, Dévény, Ópusztaszer
Hiába döngettek kaput, falat
Nem jut a szátokba eu-falat
Mert ott állok én, cehek és céhek éke
Az elkürt szabadság végterméke!*

Feltörök

Egyszer majd én is feltörök
 Befogadnak a jobb körök
 Bólogatok, mint a jánosok
 Mintha lenne rá számos ok
 A mainstream a hátára kap
 Kit érdekel kinek a kárára ad
 Árfolyamom nem lesz potom
 Zaciba vág marsallbotom
 Osztom és szorzom az igéket
 Röptében fosztom a bigéket
 Csapolom vígan én is a jó lét
 Folyjon körül végre a jólét
 Rossz sorsomra ez lesz a revans
 Hisz csak az számít kinek híre van s
 Hozzá toldatnak temérdek lóvé
 Semmi vagy, ha nem vagy góré
 Magamtól biza' nagyon elszállok
 Névtelen valakiből avanszálok
 – Cafrang és nagy rang meg izé –
 Ország veszejtő híres senkivé

Égbe, világba

Mint a bolond
 Aki gyertyát gyújt
 Hogy lássa a sötétet
 Megkerülve a láthatárt
 A távol közelében élek

Ott várlak én
 A görbült versidő
 Möbius-szalagján állva
 Életre kelt lélegzetünk
 Egymásba fulladása

Átszakadsz majd
 A hártvás hallgatáson
 És véna-kéken lüktető jelek
 Hiányok, szó-aritmiák
 Ti-tázzák bennem léptedet

Egy vagy velem
 Süket telefonként
 Szólsz égbe, világba
 Átfogja dimenzióim
 Létezésed köldökzsínórja, ága

Kanóc és láng
 Rám rakódott már annyi
 Szótörmelék és nyelvsalak
 Gyűjtsd fel hát az összehányt igéket
 Hogy téged jobban lássanak